

[Holger Larsen.]

gyndelse. Jeg nævner ogsaa med Glæde, at det er lykkedes at bevare Indtægtsgrænserne, og at de kun skal reguleres een Gang aarligt. Jeg nævner endvidere, at Sygekasserne aflastes for Udbetaling af Invalideunderstøttelse, men alligevel erholder den samme Godtgørelse for dette Arbejde, som de har modtaget hidtil. Ogsaa dette vil, selv om det ikke drejer sig om saa meget, naturligvis hjælpe paa deres Økonomi.

Jeg kunde ogsaa nævne, at Sygekasserne gennem et andet Lovforslag, som senere skal til Behandling, Ulykkesforsikringsloven, opnaar den Fordel, at de aflastes for en Del Dagpengeydelse, som de nu har, idet en Paragraf i Ulykkesforsikringsloven — det er § 24 — siger:

„Har en anerkendt Sygekasse (statskontrolleret Sygeforening) udbetalt Dagpenge i Henhold til Lov om Folkeforsikring i Anledning af Tilskadekomst, der begrundes Krav paa Pengeydelse efter nærværende Lov, har den Krav paa fra vedkommende Forsikringselskab at faa godtgjort de saaledes udbetalte Dagpenge.“

Det vil altsaa sige, at Dagpengene for de 13 Uger, som Sygekasserne nu maa betale Dagpenge i til et Menneske, der kommer til Skade, faar de ganske vist ikke tilbagebetalt i de mange Tilfælde, hvor ikke Skaden er saa stor, at den vedkommende skal have Erstatning, der maa Sygekasserne fremtidig finde sig i at betale — jeg gør opmærksom paa, at det har været Sygekassernes Ønske gennem mange Aar at komme væk fra denne Betaling og faa den lagt over paa Forsikringselskaberne —, men Sygekasserne opnaar nu at faa dem tilbagebetalt i alle de Tilfælde, hvor de paagældende har Krav paa at faa Erstatning fra Selskabet. Ogsaa dette vil bedre Sygekassernes Økonomi.

Om det nu sker i saa høj en Grad, at Sygekasserne vil være i Stand til at nedsætte deres Kontingenter, vilde jo være meget glædeligt, men det skal jeg nu lade være usagt.

Jeg har nævnt, at den Tid, vi lever i, i høj Grad tærer paa Sygekasserne. Dertil kommer, at det foreliggende Lovforslag først træder i Kraft fra Oktober, og Statens Tilskud til Sygekasserne først udbetales halvandet Aar efter. Det vil sige, at Sygekasserne skal gennemleve et Par Aar endnu, inden Merhjælpen kommer, og derfor tør jeg ikke sige, om Loven øjeblikkelig vil give sig Udslag i en Nedsættelse af Kontingenterne, men den vil dog forhaabentlig

for de allerfleste Kassers Vedkommende, for dem, der ikke har gammel Skade, de skal have afbødet ved Kontingentforhøjelse, betyde, at de ikke behøver at paalægge mere Kontingent, end de har i Øjeblikket, og før eller senere vil denne Forbedring af Økonomien i Virkeligheden betyde, at Sygekasserne vil være i Stand til at nedsætte deres Kontingenter.

Men foruden disse Goder, som Sygekasserne opnaar gennem dette Lovforslag, paalægges der dem ogsaa forskellige Byrder, og den vigtigste af disse Byrder er den Barselhjælp, der indføres. Man kan roligt sige, at det med den for første Gang er lykkedes for Kvinderne at faa Barselhjælpen ordnet paa en betryggende Maade, paa en Maade, som er langt bedre end den nuværende. Det koster ogsaa Penge, og det koster bl. a. Sygekasserne 600 000 Kr. om Aaret. Dette i Forbindelse med forskellige andre Ting gør naturligvis, at Sygekasserne er noget betænkelige.

Den nuværende Hjælp til Barselkvinder bestaar kun af en Dagpengeforsikring af 1, 2 eller 3 Kr. i 10 Dage, henholdsvis paa Landet, i Provinsbyer og i København. Nu udvides denne Hjælp til for det første at omfatte Betaling af al Jordemoderhjælp, hvilket kan blive meget bekosteligt. Jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes Sygekasserne at opnaa en gunstig Overenskomst med Jordemødrene, saaledes at dette Spørgsmaal kan ordnes paa en for begge Parter tilfredsstillende Maade. Men dertil kommer, at de 10 Dage, man hidtil har haft, udvides til 14 Dage, og at de vedkommende i Stedet for 1, 2 eller 3 Kr. faar det Beløb, de selv har sikret sig, og dette vil ske, uden at Sygekasserne tænker paa i den Anledning at lave Kontingentforhøjelse. Det vil med andre Ord sige, at man haaber stadig væk paa, at man ved de Goder, der er tilført Sygekasserne, kan afholde denne ret store Udgift.

Jeg tror, at danske Kvinder i allerhøjeste Grad vil hilse en saadan Bestemmelse, som jeg synes har været ligesom noget upaaagtet, med Glæde. Dertil kommer, at der i det andet Forsorgsforslag, nemlig Lovforslaget om offentlig Forsorg, ogsaa findes flere nye Bestemmelser, som er overordentlig heldige; jeg tænker paa Bestemmelserne for de Kvinder, som sorterer under Fabrikloven, Bestemmelserne om Barselhvile og om den Erstatning for spildte Arbejdsdage, de kan faa. Det er ganske vist ikke en Sum, som Sygekasserne selv skal betale, det er en Sum, som Kommunerne maa betale, men